

LA CÀMERA AMIGA

Martí Gasull ha retratat l'obra, professionalment, i la cara, per camaraderia, dels creadors més grans del país. De Miró a Perejaume. De Brossa a Plensa. Tots

El quadern robat i Martí Gasull Avellán mereixen, exigeixen, una visita. La primera, una galeria que no defrauda mai (s'ha de pujar a un principal i trucar al timbre, però vèncer la por escènica val la pena); i el segon, un fotògraf que en si mateix resumeix la història més recent de l'art català. Gasull ha sigut el retratista de capçalera de molts dels artistes

més significatius del país. No dels personatges en qüestió, sinó de la seva obra. I això li ha permès conèixer-los, estimar-los i retratar-los. «Són fotos d'amics. Sense posar, sense flaix, sense res... No veig la foto sinó la persona que aprecio», afirma. Trenta d'aquestes instantànies llueixen, mai més ben dit, a El quadern robat. Fins al gener. —

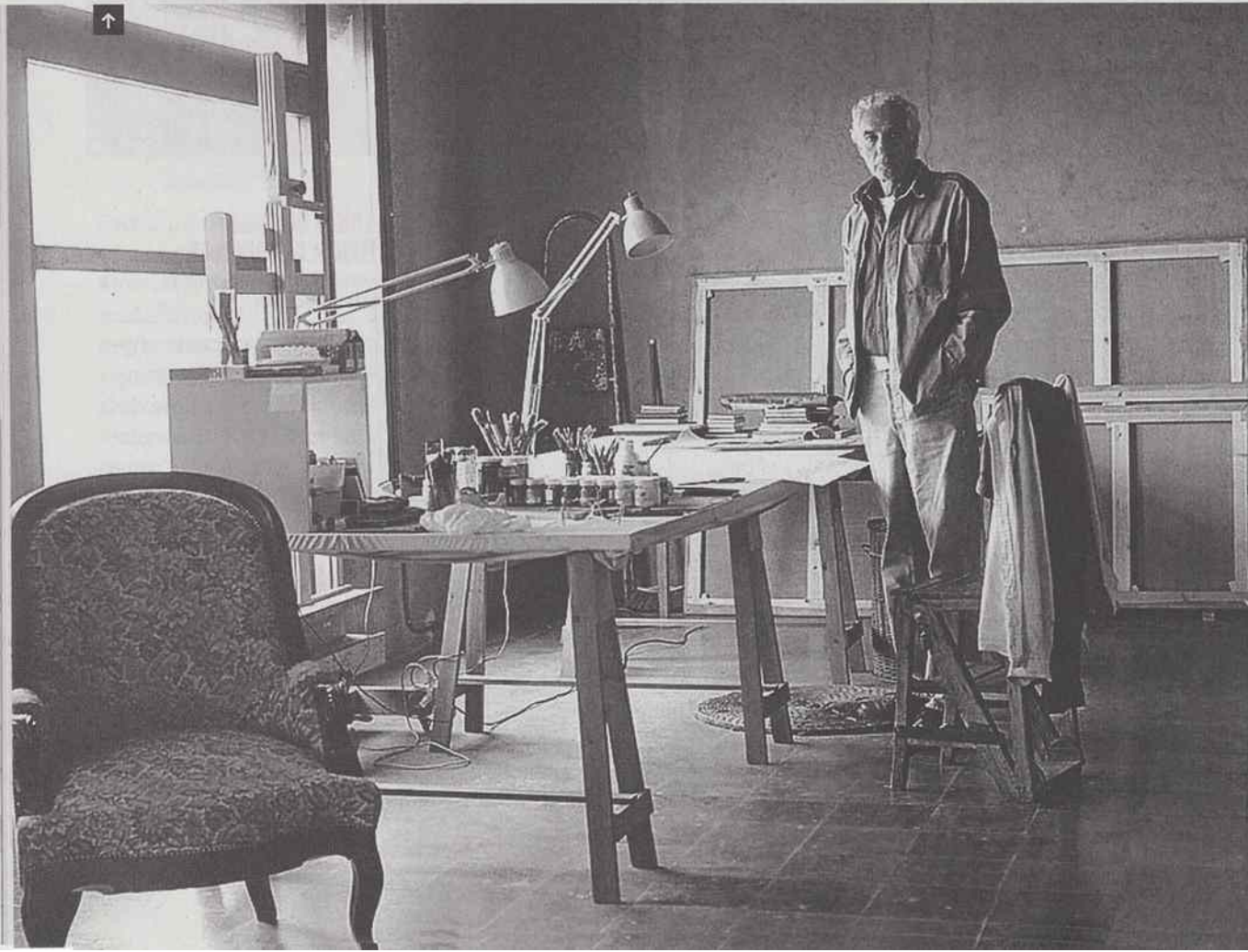
JOAN HERNÁNDEZ PIJUAN

El primer artista per a qui Gasull va treballar. I, juntament amb Brossa i Subirachs, un amb qui va fer més amistat.

JAN DIBBETS

Amb l'holandès no hi va haver una gran relació, però Gasull el recorda com una de les figures més divertides de l'art.

CHRISTO

El 1977, el creador va embolicar la galeria Joan Prats. Gasull havia de deixar constància de l'obra i va aprofitar per immortalitzar l'artista.

JORGE OTEIZA

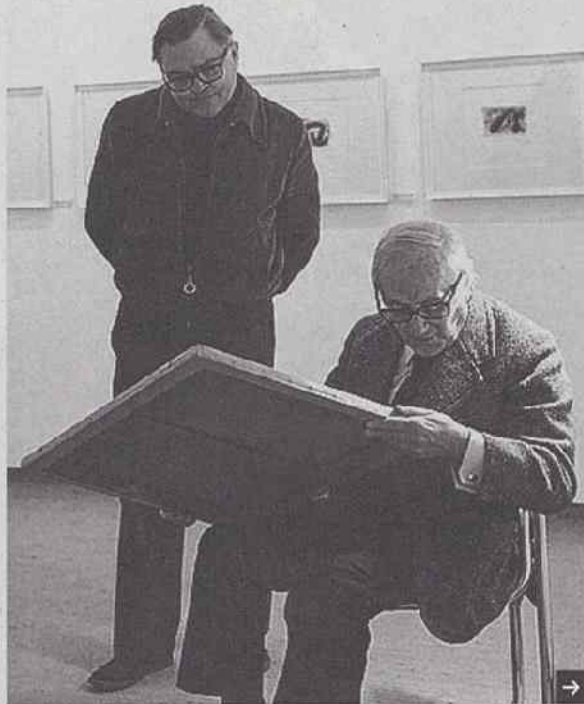
Un robat de veritat. La casualitat els va portar a coincidir en una visita al Palau Macaya. Gasull no s'hi va poder resistir. Oteiza ni se'n va adonar.

ANTONI TÀPIES

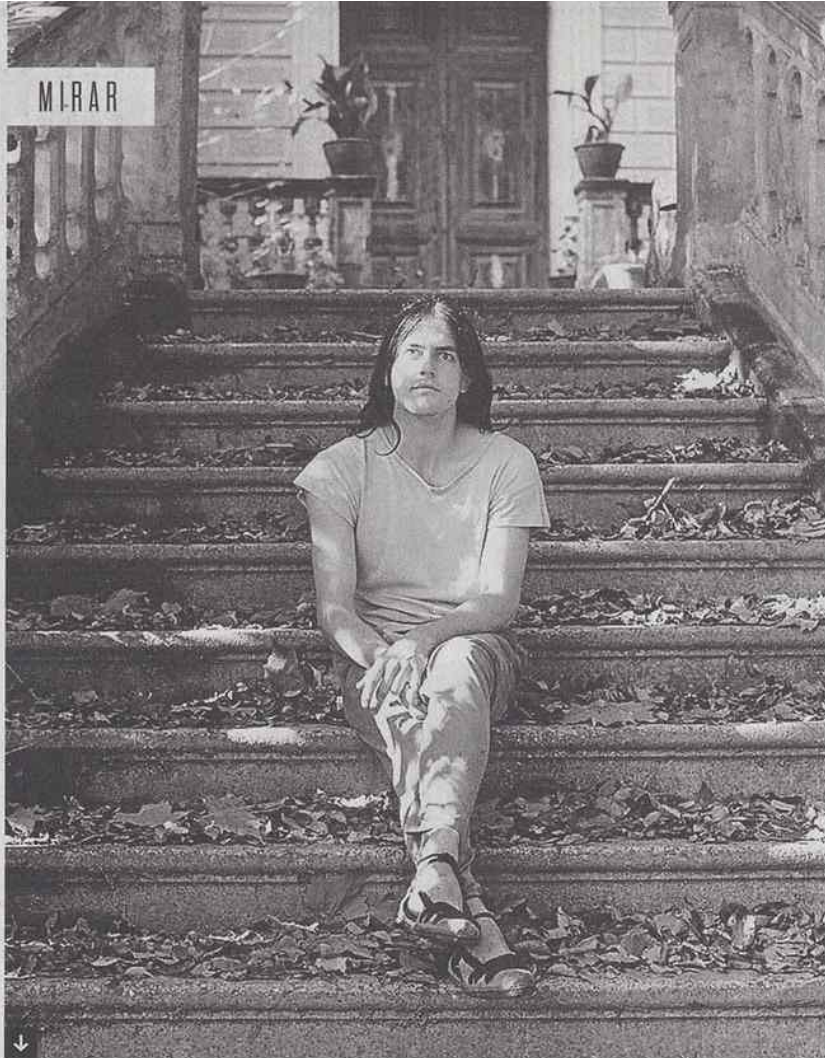
Una relació de tota la vida és el que va permetre a Gasull captar el pintor matèric d'una manera tan matèrica.

JOAN BROSSA

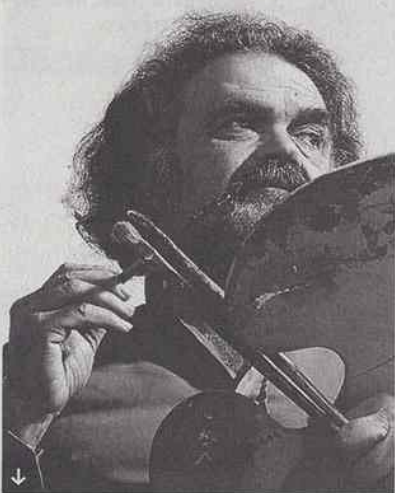
Brossa era un «bon amic» a qui li agradava fer jocs de mans. «I aquí n'acabava de fer un», explica Gasull.

JOAN MIRÓ

Un Gasull jove i un encàrrec difícil: retratar l'artista sense importunar-lo. Ho va aconseguir i va tenir recompensa: un llibre dedicat per a 'el xicotet de les fotos'.

PEREJAUME

Quan Perejaume encara no era Perejaume, però Gasull sí que era Gasull, el fotògraf va retratar per primera vegada l'obra de l'artista i l'artista.

JOSEP GUINOVRT

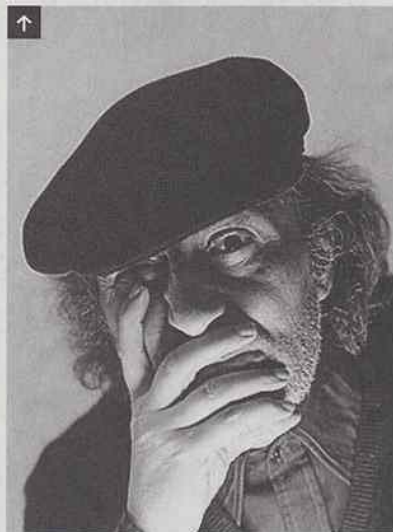
Guinovart necessitava un retrat per al DNI i li va demanar el favor a Gasull. El resultat: 4 hores i cent fotografies. Eren amics.

JOSEP MARIA SUBIRACHS

Gasull no recorda quan va fer la instantània, però sí el seu afecte per Subirachs i com d'injustament maltractat va ser amb la Sagrada Família.

JOAN PONÇ

L'objectiu de Gasull no era el creador sinó la seva obra, però Ponç estava tan nerviós que la manera de relaxar-lo va ser fotografiant-lo.

JAUME PLENSA

Un documental que TVE va fer sobre l'escultor va enxampar Gasulla al taller de l'autor immortalitzant la seva obra. I el moment.

